

Detailhandleren er jo i Virkeligheden den, der forhandler Smørret til de engelske Kunder. Men naar det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Philipsen) yderligere anførte, at for dem vil det ingen Betydning have, da Forholdet er det, at naar Smørret forhandles, staar Fustagen paa Disken og Smørret stikkes ud af den, saa gør jeg den Betragtning gældende, at det dog vilde være heldigt, om den engelske Detaillist blev bekendt med Smørrets Afsendelsesdato herfra og derigennem kunde konstatere, at Smørret ikke er blevet opholdt paa Rejsen. Thi det er det, der forekommer mig forkasteligt, hvis vore Smørimportører eller de engelske Smørimportører opmagasinere Smørret, oplagre det for at vente paa en Prisstigning paa Smørret, thi det er noget, enhver ved, at vi kunne ikke gemme Smørret Maaneder igennem, og at det desuagtet bliver ved at være lige godt.

Dernæst vil jeg gerne slutte mig til den Betragtning, som er gjort gældende fra en hel Række Taleres Side, nemlig den, at naar der udtages Prøver af Mælken for at konstatere, om den har været opvarmet til tilstrækkelig Varmegrad paa Mejeriet, saa bør den Reaktionsprøve, der skal foretages med den, ogsaa ske paa Mejeriet. Der er ikke det mindste i Vejen for, at det kan ske, og det vilde jeg anse for det rigtigste.

Med Hensyn til de Klager, der have lydt over vort Smør i England, da fremgaar det af Konsulents Fabers Udtalelser paa de sjællandske Landboforeningers Delegeretmøde forleden, at det ikke alene er Smørrets Kvalitet i Almindelighed og dets Vandindhold, det er galt med, men foruden paa disse to Punkter, som vi nu have drøftet i disse Dage, er det tillige galt med Vægten og med Smørnoteringen. Jeg havde nu ikke troet og har ikke kendt til, at der var Klager over vort Smørs Vægt. Jeg har troet, at enhver Mejerist betragtede det som en Æressag at give tilstrækkelig Vægt paa sine Smørfustager. Der synes at være en Fejl der; om Fejlen ligger ved vore Mejerier eller andet Steds, skal jeg ikke her udtale mig om, men det er i hvert Fald givet, at det er en Fejl, som maa rettes, og som ikke kan dadles stærkt nok. Hvad Smørnoteringen angaar, skal jeg heller ikke opholde mig længe ved den, men det forekommer mig ganske givet, at Prisen paa vort Smør maa med en Naturløvs Urokkelighed rette sig efter Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel paa Verdensmarkedet, og at vi ikke her hjem-

mefra kunne bestemme Prisen paa Smørret paa Verdensmarkedet. Jeg vil erkende, at Landmændene helst ville have den højst mulige Pris for deres Smør, men det er ganske givet, at hvis der er Fejl ved Noteringsforholdet, maa de rettes.

Endelig vil jeg til Slutning gøre en Bemærkning til. Jeg tillod mig forleden, da jeg havde Ordet i denne Sag, at udtale min Tvivl, om Lurmærkningen i Virkeligheden har bragt os saa store og heldbringende Resultater, som de fleste have været tilbøjelige til at tillægge den. Det har jeg udtalt mig tvivlende om tidligere, det gjorde jeg ogsaa forleden, og jeg vil gentage det her i Dag, at det forekommer mig at være ganske givet, at nu er Forholdet det — i Modsætning til tidligere, da enhver Mejerist havde Ansvar for sin egen Produktion, men ogsaa kun for sin egen Produktion —, at nu, siden vi have faaet Lurmærkningen indført, er dette Ansvar, saa vidt jeg skønner, gledet fra de enkelte Mejerier over paa hele Produktionen, og Forholdet er det, at de 30,000 Dritler eller mere, som vi hver Uge sende over paa det engelske Marked, ere forsynede med Lurmærket som en Betegnelse for, at det er dansk Smør. Men det burde jo ogsaa være en Betegnelse for, at det er godt Smør. Det forekommer mig at rumme en stor Fare, dette, at det Ansvar, som den enkelte Mejerist tidligere har haft, det skyder han fra sig, idet han faar det ind under det fælles Mærke. Det, tror jeg, er et Punkt, som er værd at tage under Overvejelse. Ganske vist have vi faaet Lurmærket, og det er jo ikke Meningen at gaa bort fra det, tværtimod, vi ønske yderligere at gøre det til Statsmærke for vort Smør, men det rummer, forekommer det mig, en betydelig Fare. Og jeg tror, der sikkert er Grund til herinde fra at gøre opmærksom paa, at enhver Mejeribestyrer, hver Mejerist og Andelshaver har Ansvar for, at vi fremstille et saa godt, frisk og sundt Produkt som paa nogen Maade muligt. Jeg tror, det er rigtigst, at vi her indrømme, at der har været Fejl ved vor Smørproduktion i den sidste Tid, og at den Fejl, som vi erkende der har været, ville vi ogsaa gøre et alvorligt Forsøg paa at rette. Med disse Bemærkninger skal jeg atter anbefale Forslaget til Udvalg.

Bjerre: Jeg hører til dem, der holde paa, at Vallen skal pasteuriseres, og overfor de Herrer, der sige, at der skal føres Bevis for Vallens Smittefarlighed, vil jeg sige, at det er bevist, at der kan være